

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Privat finansiering af tilsyn).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 16/12 98. Første behandling 15/1 99. Betænkning 17/3 99).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om ændring af lov om Dansk Eksportkreditfond m.v.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup). (Fremsat 19/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Socialdemokratiet støttede oprettelsen af Eksportkreditfonden i 1996, og vi støtter også den her foreslåede revision af loven.

Når vi støtter ændringerne i loven, er det, fordi de kan ses som en videreudvikling af intentionerne bag den oprindelige lov. Socialdemokratiet fandt dengang som nu, at det var vigtigt, at danske eksportvirksomheder havde samme eksportgarantier og finansieringsmuligheder som deres udenlandske konkurrenter.

Socialdemokratiet ønsker et eksportaktivt erhvervsliv, og Eksportkreditfonden er blevet en vigtig nøgle hertil. Derfor er vi indstillet på, at fonden skal videreudvikles, så virksomhederne får maksimal glæde af den. Fondens skal gøres mere virksomhedspræget, og den skal orienteres mere mod udviklingen på markedet.

Det har vist sig, at firmaerne har brug for en højere grad af fortrolighed omkring deres forretninger, og også det stiller Socialdemokratiet sig forstående over for. Vi bakker derfor op om den struktur, der foreslås med fonden som en selvstændig, statslig forvaltningsenhed, der undtages fra lov om offentlighed i forvaltningen.

Socialdemokratiet er opmærksom på de tiltag i EU og OECD, som sættes i værk for at undgå statslig understøttet konkurrence på eksportkreditområdet. Vi skal bakke op om gode initiativer, men vi må aldrig være blinde i vores støtte til erhvervslivet.

Socialdemokratiet vil stemme for forslaget, og det samme tilsagn skulle jeg give på De Radikales vegne.

Svend Erik Hovmand (V):

Det er et meget vigtigt område, dette lovforslag om at ændre lovgrundlaget for Eksportkreditfonden omhandler, for dansk erhvervslivs risici ved eksport til politisk eller økonomisk mindre stabile lande og også for de grundlæggende principper, der ligger i denne lovgivning.

Venstre kan i princippet støtte den større uafhængighed, som Eksportkreditfonden vil opnå med dette forslag. Denne mere selvstændige organisering kan bidrage til, at Eksportkreditfonden bliver en mere fleksibel organisation, som kan være til – tror jeg – større gavn for det marked, som den er sat til at arbejde i.

Der er dog enkelte områder, som vi godt vil dyrke lidt mere i udvalget. Vi har undret os lidt over, at til f.eks. den ledelse, der skal udpeges, skal ministeren, forstår jeg, udpege både bestyrelsen og direktionen. Det fremgår ikke klart af forslagens bemærkninger, hvordan bestyrelsen i øvrigt skal sammensættes antalsmæssigt og fordelingsmæssigt mellem den private sektor og

de offentlige repræsentanter, og vi spørger os selv: Hvordan kan det være, at det kun er de offentlige repræsentanter, som skal have suppleanter? Efter normale bestyrelsesregler er det jo sådan, at det gælder for alle typer bestyrelsesmedlemmer.

Vi har også behov for at få afklaret spørgsmålet om konkurrencevilkårene mellem denne offentlige institution på den ene side og private banker og andre institutioner på den anden side. Er det snit, man her lægger op til, klart og rent nok?

Det er nogle af de ting, vi gerne vil se nærmere på i udvalget. Men altså igen: Principielt ja til selve forslaget, og vi vil gerne se nærmere på en række detaljerede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

En grund til, at man ikke skal have suppleanter for de privat udpegede bestyrelsesmedlemmer, kunne jo være den, at der deri ligger, at det netop er bestyrelsesmedlemmer udpegede af ministeren, og det vil sige, at man netop har taget de nødvendige hensyn til, hvordan den erhvervs-mæssige situation og hele det klima, som man ligesom skal have øjne for i den her situation, er.

Men det var ikke så meget det, der kaldte mig herop. Det var mere den bemærkning, der kom fra hr. Svend Erik Hovmand, om konkurrencesituationen. Nu mener jeg, at vi skal være meget grundige i det her, men vi må heller ikke være så bagstræberiske, at vi ikke er i stand til at hjælpe virksomhederne med det, der er opgaven: at de kan håndtere disse eksportkreditter rundt omkring i verden, hvor der er disse risici, og jeg mener netop, at fordelingen vil give, at man ikke kommer i den situation.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti anerkender Eksportkreditfondens virke, og vi kan støtte mange af de intentioner, der i øvrigt er både i fonden og i det nærværende lovforslag. Det er vigtigt for dansk erhvervslivs muligheder, at eksportgaranti og finansieringsvilkårene i Danmark kan konkurrere med de vilkår, som gælder i udlandet.

Vi er alligevel en lille smule betænkelige over for en bestemt del af forslaget, nemlig muligheden for, at Eksportkreditfonden bliver en mere generel medspiller på eksportkredit, ikke kun

for de ekstraordinære risici, men også for de mere almindelige risici. Det ligger ikke direkte formuleret sådan i forslaget, men muligheden åbnes for, at udviklingen vil glide i den retning, og det vil vi være modstander af.

Når der er tale om en statslig ordning, vil det være voldsomt konkurrenceforvridende over for private virksomheder, som opererer i det samme marked, såfremt Eksportkreditfondens reelle muligheder for at operere nu de facto bliver udvidet. Og det kan nemt blive tilfældet med det nærværende lovforslag.

Efter vores opfattelse må Eksportkreditfonden som en statslig ordning holde sig til ekstraordinære risici, som de gør i dag, og det bør præciseres i lovforslaget. Hvis ministeren er positiv over for det, så bidrager vi også gerne til den præcise formulering af det, og så vil vi også se på forslaget med milde øjne.

Jørn Jespersen (SF):

Da mit partis ordfører, fru Christine Antorini, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende om forslaget:

SF støttede i sin tid loven om etablering af en dansk eksportkreditfond – det var i 1995 – og vil også se positivt på forandringer, som får fonden til at fungere mere hensigtsmæssigt. Desværre har Erhvervsudvalget ikke modtaget høringsvar endnu, og derfor kan vi kun i dag give en generel melding på lovforslaget.

Vi er skeptiske over for, om det er nødvendigt at undtage Eksportkreditfonden fra lov om offentlighed i forvaltningen med hensyn til forretningsførelsen. Men omvendt har vi også en forståelse for, at fonden er nødt til at kunne garantere sine samarbejdspartnere en diskretion – det er banker, eksportører, rådgivere i indland og udland osv. – hvis fonden skal have ubegrænset adgang til at få stillet materiale til rådighed fra sine kunder for at kunne tage stilling til enkeltsager.

Så på baggrund af høringsvarene og på baggrund af erfaringerne med undtagelsen fra lov om offentlighed i forvaltningen fra tilsvarende fonde, f.eks. Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene, Investeringsfonden for Østlandene og Investeringsfonden for Vækstlandene, vil vi tage stilling til, om det her er en nødvendig foranstaltning. Vi er umiddelbart positive over for de andre ændringer, som ligger i lovforslaget.

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag skulle ifølge bemærkningerne tilbyde danske eksportvirksomheder øgede konkurrencemuligheder på verdensmarkedet, bl.a. med garanti og finansieringsvilkår. Forslaget vil give virksomhederne bedre muligheder for at blive opmærksomme på de muligheder, der findes i loven.

Som følge af internationaliseringen af produktionsstrukturen er det afgørende for danske virksomheders konkurrenceevne, at vi her i landet kan tilbyde mindst samme vilkår, som andre lande tilbyder deres virksomheder.

I Dansk Folkeparti ønsker vi en fri verdenshandel, men så længe det ikke er muligt, må vi også her i Danmark beskytte vore virksomheder.

Ministeren får fremover mulighed for at udvælge personlige medlemmer til bestyrelsen. Det er en ændring i forhold til den nugældende lovgivning, hvor organisationerne har haft indstillingsret til bestyrelsen. Det kan vi ikke støtte. Det vil være afgørende for fondens arbejde og kontakten til virksomhederne, at bestyrelsens medlemmer har erfaring fra det virkelige liv i virksomhederne.

Uanset de sidste kritiske bemærkninger mener vi dog, at forslaget er en forbedring, og vi vil derfor kunne støtte det.

Thorkild B. Fransaard (FP):

Revisionen af Eksportkreditfonden eller Eksportgarantirådet, som det hed engang, er et forslag, som vi kan støtte. At fonden udskilles som en selvstændig forvaltningsenhed, og også at man tager stilling i en selvstændig enhed, er et skridt i den rigtige retning for at få det til at gå smidigere, når folk skal hen og søge om at få en eksportkredit igennem.

Som det er i lovforslaget, er det samtidig meningen, at erhvervsorganisationerne skal have en større indflydelse på de direkte afgørelser, der falder i Eksportkreditfonden. Nu ved jeg ikke præcis, hvad der menes med erhvervsorganisationerne. Der er jo mange. Men det ville være rigtigst, hvis det er nogle fra nogle virksomheder, der har med eksport at gøre, der kan få en indflydelse på det her.

Når man læser bemærkningerne, er der en anden ting, der er vigtig. Der står nemlig, at kendskabet til, hvilke muligheder der er inden for Eksportkreditfonden, er meget lille ude omkring. Her må jeg sige, at det er rigtigt. Det er især, når de små og mellemstore virksomheder

står over for en eksportordre, som de lige pludselig har fået, at de faktisk ikke ved nok om det her. Der må vi sørge for en bedre information.

Hvordan det skal gøres, kan jeg ikke lige sige herfra, men jeg kunne forestille mig, når vi har fået de ændringer igennem her, og når vi har den ny lov om Eksportkreditfonden, at der på en eller anden måde kunne laves noget informationsarbejde. Det er ingen kritik, men det er, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, et problem. Informationen skal, som jeg ser på det, især rettes mod revisorer og banker og selvfølgelig de lokale erhvervsråd. Det er dem, man skal gøre noget mere for, så de ved, hvilke muligheder der er.

Nu tænker jeg ikke på de store virksomheder og de virksomheder, der er i gang med at eksportere – dem, der har forskellige eksportmarkeder – for de fleste af de virksomheder benytter ikke Eksportkreditfonden ret meget. De ordner det sammen med deres bank, og de har jo fået det kontrollerende i gang ude omkring. Jeg tænker på de nye, små virksomheder, der starter en eksport. De står jo mange gange og er nervøse for, hvad der sker ude på markederne.

En sidste ting, som jeg godt kunne tænke mig kunne indarbejdes i den her revision, er noget, som vi havde for nogle år siden. Jeg har ikke det nøjagtige årstal. Der havde man noget, der hed, at der var muligheder for at få en oparbejdningskredit. Det er noget – igen – hvor jeg tænker på de nye og små virksomheder, der skal i gang med eksport. Det har jeg også selv prøvet, og det ved I nok.

Dengang var der mulighed for, at hvis man pludselig fik en eksportordre – det er jo en stor ting, når det er første gang – kunne man gå hen i banken, og så kunne man lynhurtigt få det, der hed en oparbejdningskreditgaranti til det. Det havde et andet navn, men er det samme, som vi taler om i dag, det hed nemlig Eksportgarantifonden. Så kunne de give en garanti til banken om, at den virksomhed kunne producere den vare, som den havde fået en ordre på.

Det er ikke et lille, men et stort problem for en ny virksomhed, og for dem, der skal i gang med en eksport. Det problem er der stadig væk i dag. Men jeg ved ikke, om der er mulighed for, at vi kunne få det indarbejdet, når vi skal til at revidere loven.

Fremskridtspartiet vil støtte det her, og vi vil gerne være med til, at det sidste, jeg nævnte her, kunne ændres.

Annie Lunde Hansen (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører, fru Sonja Albrink, ikke kan være til stede i dag, vil jeg kort fremføre CD's synspunkter.

I CD ser vi umiddelbart positivt på omlægningen af Eksportkreditfonden. Vi håber, at det bliver en styrket Eksportkreditfond.

Danmarks konkurrenceevne afhænger af, at virksomhederne har de bedste betingelser for at finde finansiering til eksportfremme. Hvis danske virksomheder fortsat skal vinde fodfæste på nye markeder, som det er forsøgt i Rusland, men også i Afrika, Asien og Sydamerika, kræver det, at investorerne har et minimum af sikkerhed. Den garanti eller forsikring, som Eksportkreditfonden kan tilbyde, er helt nødvendig.

Derfor er vi i CD tilfreds med den udvikling, erhvervsministeren følger op på fra tidligere erhvervsministre. En mere selvstændig Eksportkreditfond med større selvstændighed giver forhåbentlig en bedre dynamik.

Og ligesom danske virksomheder kan konkurrere med udenlandske virksomheder, må vi i Danmark kunne matche det tilbud, andre lande giver til deres virksomheder.

Det kan dog virke som en dråbe i havet, når erhvervsministeren forsøger at forbedre virksomhedernes vilkår midt i det virvar af forslag, som andre ministre på det seneste har fremsat, og som går i den modsatte retning. Og nogle gange er det ikke blot et problem, at regeringen i sine lovforslag ikke tager et tilstrækkeligt hensyn til erhvervslivet, det er ofte mangel på progressive forslag, der er problemet.

Vi skal leve af erhvervslivet. Det er dem, der skal tjene pengene hjem til det danske velfærdssamfund. CD vil derfor bruge denne lejlighed til at opfordre regeringen til at hjælpe danske virksomheder til en forbedret eksportindsats. Det er meget nødvendigt at forbedre situationen, og det er nødvendigt nu, hvor vi skal løse den akutte eksportkrise.

CD vil se positivt på dette forslag under udvalgsbehandlingen, og vi vil også se nærmere på høringssvarene, og vi regner med, at fru Sonja Albrink er tilbage til den tid.

Frank Aaen (EL):

Det Konservative Folkeparti var imod dette her lovforslag ud fra, at man kunne risikere, at der blev konkurrence over for de private finansielle virksomheder. Det synspunkt kunne sådan set få Enhedslisten til at støtte lovforslaget. For vi

mener, at i en periode, hvor der er mere og mere monopolisering på det finansielle marked, ville det sådan set være godt med et offentligt ejet modspil.

Når vi alligevel formentlig ender med at stemme imod dette her lovforslag, er det, fordi vi mener, at når staten går ind og laver forskellige erhvervsfremmeforanstaltninger, skal det ikke bare være for at fremme alt og hvad som helst ud fra almindelige markeds-mæssige betingelser, så skal det være ud fra, at man har et politisk ønske om at drive udviklingen i en bestemt retning, f.eks. ud fra nogle miljømæssige, ud fra nogle etiske, ud fra nogle politisk besluttede retningslinjer og ikke bare ud fra det markeds-mæssige.

Og som vi ser ændringen i organiseringen af fonden og den nye bestyrelse, hvor den politiske indflydelse på ledelsen af fonden bliver mere indirekte, end den er i dag, er vi sådan set ikke indstillet på at støtte det.

Man kan selvfølgelig godt indvende, at politisk indflydelse også kan give anledning til misbrug. Der har vi faktisk set noget, der i hvert fald er meget tæt på i forbindelse med en skibsfinansieringssag for nylig, men vi vil sådan set hellere have, at der er en mulighed for politisk styring af arbejdet end at få det markedsorienteret, som det, der er grundlaget for det her forslag.

Så vores udgangspunkt er altså, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg håber, at vi under udvalgsdrøftelsen kan få overbevist hr. Frank Aaen og Enhedslisten om, at det, han faktisk står og efterlyser, er en lang, lang række af de ting, der foregår, fordi man netop opererer i nogle fattige lande, økonomisk svage lande, hvor det er meget, meget svært at komme af med de gode produkter, som vi i Danmark er kendt for, som kan være med til at hjælpe en udvikling i gang i de dér lande, som der her er tale om.

Så jeg håber, at det billede, der kan blive dannet, gør, at hr. Frank Aaen får en helt anden indstilling til denne her sag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, det er jeg ikke umiddelbart overbevist om, for vi er faktisk ikke af den opfattelse, at det er ligegyldigt, hvad vi eksporterer, og uanset hvil-

ket land det går til, selv om det er lande, vi gerne vil øge samhandelen med, så er vi altså ikke indstillet på, at vi skal støtte hvad som helst, der bliver eksporteret til de pågældende lande.

Og det er jo det, der er kernen i vores betænkelighed. Vi har jo haft øvelsen før med nogle af de andre erhvervsstøtteordninger, og de gange, vi har været inde og aktivt støttet, har vi faktisk hver eneste gang fået indføjet, at der i højere grad skal tages hensyn til miljø, til etik og til andre politisk bestemte udviklingsveje.

Hvis vi skal ind i sådan en drøftelse omkring det her også, vil vi naturligvis gerne deltage. Det, der sådan set er vores hensigt, er, at når der gives offentlig støtte til erhvervsudvikling, så skal det fremme miljøet, så skal det fremme beskæftigelsen, så skal det fremme mere etik, mere moral i produktionen end den, der er på markedet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er jo meget positiv over for Eksportkreditfondens arbejde og synes næsten, at den er uundværlig – vi kan ikke forstå, hvordan vi kunne klare os uden – og derfor er vi selvfølgelig også indstillet på, at dens vilkår, grundlaget for arbejdet skal være så godt og effektivt som muligt, og vi er selvfølgelig indstillet på at støtte en modernisering. Og så kan vi da selvfølgelig nok komme med nogle bekymringer omkring sammenblanding af politik og eksportstøtte osv., men jeg tror nu, vi finder ud af det.

Ministeren finder jo nogle positive sammenligninger, når man sammenligner med Industrialiseringsfonden for udviklingslandene og Investeringsfonden for østlandene. Det er jo sådan et par meget guldrandede, hæderkronede institutioner, så det er vel stærkt positivt værdiladet at sammenligne med, men vi håber, det her kan komme til at fungere lige så godt.

Men om vi skal have den dér debat igen, som vi har om Vækstfonden med, hvordan den skal ledes, har jeg ikke helt overblik over. Men vi er generelt positive over for det forslag her og vil kigge på det under udvalgsbehandlingen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Et af de væsentligste formål med lovforslaget er, at Eksportkreditfonden som led i en styrket fokus på fremme af dansk eksport skal udvikles i retning af en mere virksomhedspræget finansiel institution, hvor organisationen under hensyn til overordnede erhvervs- og handelspoliti-

ske målsætninger orienteres mere mod udviklingen i markedet, samtidig med at Eksportkreditfonden gives mulighed for at kunne handle hurtigt og ansvarligt på én og samme gang.

Hensigten med omlægningen er at sikre Eksportkreditfonden en professionel bestyrelse med et entydigt placeret ansvar for økonomi, præmiepolitik og garantgivning. Ved at samle ansvaret for Eksportkreditfondens opgavevaretagelse og virksomhed hos en ansvarlig bestyrelse sikres en hurtig og samtidig økonomisk professionel styring bedst muligt.

Det er de intentioner, der ligger bag forslaget, og det er de intentioner, som jeg hører en næsten enig positiv opbakning til, hvilket jeg naturligvis meget gerne vil kvittere for.

Der er rejst nogle spørgsmål af mere specifik art, f.eks. rejste hr. Thorkild B. Fransgaard en del spørgsmål, som jeg håber vi vil kunne vende tilbage til besvarelsen af og drøftelsen af under udvalgsarbejdet.

Der blev også fra nogle ordførere rejst nogle principielle spørgsmål, som det vil være nødvendigt at få drøftet. Det ene var fra hr. Svend Erik Hovmand, der satte spørgsmålstegn ved ministerudpegningen af hele bestyrelsen og altså derved ved spørgsmålet om, hvorvidt organisationer skal have indstillingsret eller ej. Der er ikke nogen, der har indstillingsret til nogen af pladserne i bestyrelsen, men det er naturligvis sådan, at det ville være selvfølgelig, og det er spørgsmålet, om vi ikke kan få det drøftet mere præcist under udvalgsarbejdet i hvilken form.

Det er selvfølgelig sådan, at det er meningen, at der skal være sonderinger med de erhvervsorganisationer, som traditionelt har en repræsentation eller har en interesse og dermed også en repræsentation i forhold til netop sådanne spørgsmål; at der sker en sondering i den sammenhæng for at sikre, at den udpegning, der vil ske i forhold til erhvervslivets repræsentanter, som jo vil være i flertal i bestyrelsen, sker på en måde, så der også erhvervsmæssigt er en god repræsentation.

Så har jeg derved også indirekte svaret på hr. Svend Erik Hovmands spørgsmål, ja, påstand var det faktisk om, at der ikke fremgik en mere præcis fordeling mellem det offentlige og det private medlemskab af bestyrelsen, og dér vil jeg sige, at der er det sådan, at erhvervslivets repræsentanter faktisk vil være sikret flertal i bestyrelsen i tilfælde af afstemning.

Fru Pernille Sams rejste spørgsmålet om den nøjere afgrænsning og formuleringen af spørgsmålet om ekstraordinære risici og almindelige risici, og det vil jeg foreslå at vi vender tilbage til under udvalgsarbejdet, for det er spørgsmålet om nogle meget præcise beskrivelser, men her er der i hvert fald formentlig på en stor del af området ikke tale om, at der ville være, jeg er lige ved at sige, konventionelle pengeinstitutter, der vil gå ind og foretage det arbejde, som Eksportkreditfonden i dag varetager, og som det er meningen at de skal varetage i fremtiden. Men lad os se på, om der skulle være nogle spørgsmål, der ville kunne stå uklart, så er det selvfølgelig meningen, at vi kan få dem afklaret under udvalgsarbejdet.

Så nævnte SF's ordfører spørgsmålet om lov om offentlighed i forvaltningen, og det er meget præcist det, der står i lovforslaget, og jeg tror, at det er meget vigtigt, at det fastholdes, at lov om offentlighed i forvaltningen er undtaget i forhold til denne her lovgivning om Eksportkreditfonden.

Der er en lang række begrundelser – hr. Jørn Jespersen var også inde på nogle af dem i sit indlæg – men jeg vil gerne understrege her, og det er også gjort i lovforslaget, at dette ikke vedrører muligheden for den parlamentariske kontrol. Og det synes jeg er en vigtig ting at have med i overvejelsen om offentligheden. Og jeg skal også understrege, at det også er præciseret i lovforslaget, at Rigsrevisionen er inde som revisor. Så er der nemlig i lovforn taget stilling til og afklaret nogle af de spørgsmål, som vi ellers i en lang række sammenhænge skal afklare fra sag til sag, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.

Jeg skal generelt takke for den positive modtagelse og håber, vi også kan få et positivt udvalgsarbejde, og at det også ved fælles hjælp kan foregå rimelig hurtigt, sådan så vi bliver færdige med dette forslag i denne samling. Jeg vil forsøge at gøre mit.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse,

betrager jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om ændring af lov om produkt-sikkerhed. (Deklarering af produkter, der indeholder kemiske stoffer med sundhedsfarlig eller miljøskadelig effekt, samt indberetningspligt ved mistanke om produkters sundheds- eller miljøskadelige effekt).

Af Søren Kolstrup (EL) og Jette Gottlieb (EL). (Fremsat 4/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Ja, så skifter vi jo helt emne, sådan som det tit sker i Folketinget.

Vi har en hel pakke foran os, nemlig dette lovforslag og de følgende tre forslag, som alle er fremsat af Enhedslisten. I virkeligheden kommer det i hvert fald set med mine øjne i en lidt upraktisk rækkefølge, fordi det, der gøres på området, vil ligge i miljøministerens regi, og miljøministeren kommer først ind på de sidste forslag, men jeg vil allerede på forhånd tillade mig at henvise til de bemærkninger, som miljøministeren vil komme med. De dækker selvfølgelig også mig.

Det forslag, der her er til behandling, L 181, lægger op til via en deklationspligt at give forbrugerne en bedre mulighed for at fravælge produkter, som indeholder kemiske stoffer, der har eller mistænkes for at have sundhedsfarlige eller miljøskadelige virkninger.

Lovforslaget drejer sig altså om at informere forbrugerne om den slags kemiske stoffer, så forbrugerne kan foretage et fravalg af disse produkter og ad den vej være med til at påvirke efterspørgslen efter sådanne produkter i en negativ retning og i sidste ende selvfølgelig bidrage til at få dem væk fra markedet.

Forslagsstillerne foreslår, at produktssikkerhedsloven ændres, ved at der tilføjes en regulering om pligt til at deklarere indholdet af visse kemiske stoffer på dagligdags produkter. De